

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

94.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 25-го Ноября — 1838 — Wilno. Piątek. 25-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

20-го ч. сего Ноября, городъ нашъ торжествовалъ день возшествія на Престоль Его Императорскаго Величества. Въ 11 часовъ утра Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Минскій и Влостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь *Долгоруковъ*, изволялъ принимать съ поздравленіемъ Гг. Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянство. По отслуженіи Божественной Литургіи въ Дворцовой Церкви, при многочисленномъ собраніи въ Присутствіи Его Сіятельства Генераль-Губернатора и Его Превосходительства Корпуснаго Командира Г. Генераль-Адъютанта Барона Гейсмара, совершено было благодарственное молебствіе съ коленно преклоненіемъ и восхваленіемъ многолѣтїа Его Императорскому Величеству и всему Августейшему Императорскому Дому.

Во всѣхъ храмахъ прочихъ исповѣданій, въ то же время, возсылаемы были благодарственные молебствія.

Вечеромъ городъ иллюминованъ.

Всерадостнѣйшій день сей заключенъ блистательнымъ баломъ, данымъ Его Сіятельствомъ Господиномъ Виленскимъ Военнымъ Губернаторомъ.

Санктпетербургъ, 17-го Ноября.

Высочайшею Грамотою отъ 18. Сентября, Вице-Директоръ Департамента Разныхъ Податей и Сборовъ Статскій Советникъ *Бозилевскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 2-й степени*.

— По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушалъ: во 1-хъ предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Данкова, отъ 8-го сего Октября, слѣдующаго содержанія: **Высочайшему повелѣнію въ Министерствѣ Юстиціи разсматривалось дѣло объ оставшемся послѣ умершаго Генераль-Адъютанта Бистрома духовномъ завѣщаніи, которое имъ не подписано. По собраніи свидѣній, оны Господинъ Министръ входилъ по сему дѣлу съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего Его Императорское Величество изволилъ находить, что завѣщаніе Генераль-Адъютанта Бистрома, какъ имъ неподписанное и необлеченное прочими законными формами, не могло бы быть признано дѣйствительнымъ; но имѣя въ виду, что одинъ изъ наследниковъ Генерала Бистрома племянникъ его Камеръ-Юнкеръ Николай Бистромъ за себя и за брата своего Гвардіи Ротмистра Ардаліона Бистрома, по его довѣренности, далъ письменный отзывъ въ томъ, что завѣщаніе сіе содержитъ**

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 20-go teraźniejszego Listopada, miasto nasze uroczyście obchodziło rocznicę Wstąpienia na Tron NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI. O godzinie 11-ej z rana, Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant, Xiąże *Dolhorukow*, przyjmował powinszowania PP. Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzactwa. Po M-zy Świętej, w Kaplicy Pałacowej, wziętóż licznego zgromadzenia, w obecności Jaśnie Oświeconego Pana Jenerał-Gubernatora i Jaśnie Wielmożnego Dowódcy Korpusu P. Jenerał-Adjutanta Barona Geismara, odprawione były dziękczynne modły z przyklęknięciem i zaśpiewaniem długich lat JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i całemu NAJJAŚNIEJSZEMU CESARSKIEMU DOMOWI.

We wszystkich Świątyniach innych wyznań, w tymże czasie, odprawiały się dziękczynne modły.

Wieczorem miasto było oświecone.

Najradośniejszy dzień ten zakończony został świetnym bale, przez Jaśnie Oświeconego Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora danym.

Sankt-Petersburg, 17-go Listopada

Przez Najwyższy Dyplomata, 18-go Września, Vice-Dyrektor Departamentu Różnych Podatkow i Poborow Radzca Sianu *Bazylewski*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława drugiego stopnia*.

— Wedle Uказу JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali: *naprzód*, przełożenia Pana Ministra Sprawiedliwości, Radzcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, pod dnem 8-m teraźniejszego Października, brzmienia następującego: z Najwyższego Rozkazu w Ministerjum Sprawiedliwości rozpatrywana była sprawa o pozostałym po zmarłym Jenerał-Adjutancie Bystromie testamentie, przez niego nie podpisanym. Po zebraniu wiadomości, tenże Pan Minister czynił w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył znajdować, że testament Jenerał-Adjutanta Bystroma, jako przezeń nie podpisany i nie mający innych form prawem przepisanych, nie mógłby być uznany za ważny; ale mając na względzie, że jeden z sukcesorów Jenerała Bystroma, jego synowiec, Kamer Junkerъ Николай Bystrom за siebie i за брата swego Rotmistrza Gwardyi Ардаліона Bystroma, na mocy jego plenipotencyi, dał na piśmie odezwę taką, że testament ten zawiera w sobie istotną wolę zmarłego i dobrowolnie obowiązwał się wypełnić go we wszystkich częściach oprócz, majątku ma-

въ себя точную волю умершаго и обязался добровольно исполнить оное во всѣхъ частяхъ за исключеніемъ Маіоратскаго имѣнія, о которомъ послѣдовало особое повелѣніе, Высочайше соизволивъ разрѣшить на семь основанийъ приведеніе означенной воли умершаго Генераль-Адъютанта Бистрома въ исполненіе и предоставить Правительствующему Сенату сдѣлать о томъ зависящее распоряженіе. О такомъ Высочайшемъ повелѣніи оныя Господини Министръ Юстиціи предлагаетъ Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію, прилагая при семъ завѣщаніе Генераль-Адъютанта Бистрома, подписку племянника его Николая Бистрома и копію съ довѣренности другаго племянника Ардаліона. При семъ оныя Господини Министръ Юстиціи доводитъ до свѣдѣнія Правительствующаго Сената, что объ исполненіи 3-й статьи завѣщанія на счетъ Маіората въ Царствѣ Польскомъ, сдѣлано особое распоряженіе. Во 2-хъ, упомянутыя приложенія, въ коихъ значится: А.) Въ духовномъ завѣщаніи Бистрома. „Во имя Отца и Сына и Святаго Духа. Пріобрѣтя все, что имѣлъ и оставляю по смерти моей, вѣрно и усердною службою Царямъ моимъ и Отечеству, я умираю въ твердой увѣренности, что послѣдняя воля моя, хотя бы она и не была облечена въ законныя формы, должна быть священна для прямыхъ наследниковъ моихъ и для блюстителей законовъ; въ противномъ случаѣ повергаю ее къ стопамъ Милосерднаго Государа Императора со всеподданнѣйшею просьбою Всемилостивѣйше повелѣть привести ее въ исполненіе, безъ всякаго измѣненія. Объявляю ее въ полной памяти, чувствахъ и разуміи: *Первое*, исполнителемъ завѣщанія моего, какъ писменно такъ и словесно объявленнаго, назначаю я Адъютанта моего Валеріана Шеміота, давшаго мнѣ клятвенное обѣщаніе въ точности его выполнить. *Второе*, сопроводить бранныя останки мои въ Маіоратъ или въ драгоцѣнное отечество, которому служилъ и съ пламенною любовію и усердіемъ въ продолженіи полѣвка и предать ихъ родной землѣ. *Третье*, Высочайше пожалованный мнѣ Государемъ Благодѣтелемъ Маіоратъ въ Царствѣ Польскомъ переходить въ родъ старшаго изъ племянниковъ моихъ Николая Бистрома, съ тѣмъ, чтобы оныя обязался за себя и наследниковъ раздѣлять съ меньшимъ братомъ своимъ Ардаліономъ Бистромомъ и его Потомствомъ ежегодныя доходы Маіората поровну. *Четвертое*, племянницѣ Вѣрѣ Аршеневской завѣщаю серебряный сервизъ, въ Петербургѣ мною оставленный, равно столовое бѣлье, фарфоровую и кухонную посуду. *Пятое*, Хрустальный сервизъ, тамъ же хранящійся, дарю въ знакъ памяти другу моему Флигель-Адъютанту Его Величества Полковнику Крутову. *Шестое*, Благопріобрѣтенное имѣніе близъ Ямбурга, состоящее изъ двухъ участковъ земли, завѣщаю я въ пожизненное пользованіе пятерымъ драгоцѣннѣйшимъ мнѣ лицамъ, племянникамъ моимъ: Николаю и Ардаліону, племянницѣ Вѣрѣ и друзьямъ моимъ Полковнику Михаилу Крутову и Адъютанту моему Валеріану Шеміоту, на слѣдующихъ основаніяхъ: чтобы поля и луга были обрабатываемы наемными людьми (какъ нѣнѣ) и содержимы въ порядкѣ изъ доходовъ учрежденнаго тамъ хозяйства, остальная же часть оныхъ обращена на постепенное устройство въ Ямбургѣ маленькаго Богоугоднаго заведенія, преимущественно для увѣчныхъ солдатъ Гвардейскаго Корпуса; управленіе хозяйствомъ и дѣлами открытой въ имѣніи семь ломки песчанаго камня (Sandstein) должно быть ввѣрено одному лицу по выбору владѣтелей; десять процентовъ съ чистаго дохода этой каменоломни пріобщаются ежегодно къ доходамъ съ пашни въ пользу заведенія для инвалидов; остальная за тѣмъ сумма дѣлится на пять равныхъ частей между пожизненными владѣтелями, со смертію же каждаго изъ нихъ одна часть поступаетъ въ пользу заведенія и такимъ образомъ со временемъ и цѣлос переходить въ полное распоряженіе и вѣчное владѣніе. *Седьмое*, Экипажъ мой за границею при мнѣ находящійся, равно, какъ и все безъ исключенія вещи, здѣсь по смерти моей мною оставляемыя, подарилъ я въ знакъ памяти Адъютанту моему Валеріану Шеміоту въ воспоминаніе о другѣ, котораго съ сыновнею любовію берегъ, закрылъ глаза и проводилъ въ могилу. *Восьмое*, Гардеробъ мой здѣсь при мнѣ и въ Петербургѣ находящійся, завѣщаю я Камердинеру моему денщику Василью Лебедеву въ награду за его неусыпныя попеченія, вѣрную и прилежно-усердную службу. И *Девятое*, Оставляя въ наличности семь сотъ червонныхъ и облигацію въ двадцать тысячъ Польскихъ злотыхъ всего примѣрно на тысячу шесть сотъ червонныхъ, я поручаю Шеміоту: а) выдать легаты: камердинеру моему Василью Лебедеву двѣсти пятьдесятъ червонныхъ, и

жоратового, о которомъ настаѣ особый розказъ, Найвышея рачыѣ дозволіѣ на теѣ основіѣ прѣпродавленіѣ поміѣненіѣ воли змарѣго Јѣнерал-Адјутанта Быстрома до skutka i polecіѣ Rządzącemu Senatowi uczynіѣ należyte o tѣm rozporządzenіѣ. O tymъ Найвышеяzymъ rozkazіѣ Pan Minister Sprawiedliwosci podaje Rządzącemu Senatowi do należytego wypełnіѣnia, załączającъ przytѣmъ testamentъ Јѣнерал-Адјутанта Быстрома, assekuracya jego synowca Nikolaja Bystroma i kopіa plenipotencyi drugiego synowca Ardaliona. Przytѣmъ Pan Minister Sprawiedliwosci doprowadza do wiadomosci Rządzącego Senatu, że o wypełnіѣniu 3-go art. testamentu względnie Majoratu w Królestwie Polskіѣm, osobne zrobіѣno rozporządzenіѣ. *Powtѣre*: wspomnionychъ заłączѣn, które brzmią, jakъ nastѣpuje: А) Testamentъ Bystroma „W imіѣ Ojca i Syna i Ducha Swіętego. Nabywszy wszystko, co miałemъ i zostawiamъ po swojej śmierci, wierną i gorliwą służbą moimъ Monarchomъ i Ojczyźnie, umieramъ w mocnymъ przekonaniu, że ostatnia moja wola, chociazyby nie zachowała formъ prawnychъ, powinna byдъ swіęta dla moichъ sukcesorówъ i dla stróżyówъ prawa; w razie przeciwnymъ składamъ ją u stopъ Miłosіernego Cesarza Jego Mości z Najuniższą prosbą o Najlaskawsze rozkazanie przyprrowadzenia jej do skutku, bezъ żadnej odmiany. Oświadczamъ ją przy zupełnej pamięci, uczuciachъ i zdrowymъ umyśle: *Naprzód*: wykonawcą mojego testamentu, takъ na piśmie, jakъ i ustnie objawionego, naczynamъ mojego Adju-tanta Szemiota, który mi przysięgł, że ją w akuratności wypelni. *Powtѣre*: sprowadzić smiertelne moje zwłoki do Majoratu albo do drogiej ojczyzny, której służyłemъ z gorącą miłością i gorliwością w przeciagu pół wieku i oddać je ziemi rodzinnej. *Potrzenie*: Najlaskawiej nadany mnie przez Monarchę Dobroczyńcę Majoratъ w Królestwie Polskіѣmъ przechodzi do pokolenia starszego z moichъ synowcówъ Nikolaja Bystroma, z warunkiemъ, ażeby się on zobowiązałъ za siebie i sukcesorówъ podzielać się z młodszymъ swymъ bratemъ Ardalionemъ Bystromemъ i jego potomstwemъ corocznie dochodami Majoratu po równej części. *Poczwarte*, Dla synowicy Wiery Arseniewskiej zapisuję serwisъ srebrny, w Petersburgu przezemnie zostawiony, równieżъ bieliznę stołową, naczynia fajansowe i kuchenne. *Popięte*, serwisъ kryształowy, tamże znajdujący się, дарuję на pamiętkę mojemu przyjacielowi Skrzydłowemu Adju-tantowi Jego Cesarskiej Mości Półkownikowi Krutowu. *Poszóste*: majątekъ dobrze nabyty pod Jamburgiemъ, składający się z dwóchъ udziałówъ ziemi, zapisuję na dożywocie pięciu drogimъ mnie osobomъ, synowcomъ moimъ: Nikolajowi i Ardalionowi, synowicy Wierze i moimъ przyjacielomъ Półkownikowi Michałowi Krutowu i mojemu Adju-tantowi Waleryanowi Szemiotowi, na osnovachъ nastѣpującychъ: ażeby pola i łąki były zarabiane ludźmi najemnymi (jakъ teraz) i utrzymywane w porządku z dochodówъ zaprowadzonego tamъ gospodarstwa, a pozostała ichъ część, ażeby była obracana na stopniowe założenie w Jamburgu małego szpitalu, nadewszystko dla kalekichъ żołnierzy Korpusu Gwardyi; zarządъ gospodarstwemъ i sprawami odkrytego w tymъ majątku łomu piaskowca (Sandstein) ma byдъ powierzony jednej osobіѣ z wyboru właścicielowi; dziesięć procentówъ czystego dochodu z tego łomu kamieni przyłącza się corocznie do dochodówъ gruntowychъ na rzeczъ zakładu dla inwalidówъ: pozostała zaś summa rozdziela się na pięć części równychъ pomiędzy właścicielami dożywotnymi ze śmiercią zaś ka-żdego z nichъ częśćъ jedna wpływa na rzeczъ zakładu i tymъ sposobemъ z czasem i całośćъ przechodzi w zupełne rozporządzenie i wіѣczną jego posiadłość. *Posiódme*, mójъ pójazdъ, znajdujący się przy mnie za granicą, jako teżъ wszystkie bezъ wyjątku rzeczy, tu po mojej śmierci przezemnie zostawiane, дароваłemъ на pamiętkę mojemu Adju-tantowi Waleryanowi Szemiotowi, ażeby przypominałъ przyjaciela, którego z synowską miłością strzegł, zamknąłъ powieki i przeprowadzałъ do grobu. *Poósmе*, moję garderobę, tu przy mnie i w Petersburgu znajdującą się, zapisuję Kamerdynerowi mojemu dzieńszczykowi Bazylemu Lebediewu w nagrodę za bezseenną jego troskliwość, wierną, przykłądną i gorliwą służbę. *Ipo-dziewiąte*, zostawującъ w gotówce siedmsetъ czerwonychъ zlotychъ i w obligacyachъ dwadzieścia tysięcy zlotychъ Polskichъ, w ogóle około tysiąca sześćsetъ czerwonychъ zlotychъ, poruczamъ Szemiotowi: а) wydać legata: mojemu Kamerdynerowi Bazylemu Lebediewu dwieście piędziesiątъ czerwonychъ zlotychъ, i mojemu dzieńszczykowi Alexemu Mariejewu стоъ czerwonychъ zlotychъ; mojemu dzieńszczykowi Alexemu Mariejewu (patrzъ na odwrocie) kaźdemu w służbie mojej znajdującemu się dzieńszczykowi skarbowemu roczną płacę podługъ pobieranej przezъ nichъ odemnie pensyi; б) nagrodzić podługъ jego uwagi doktorowъ, którzy mnie leczyli i wypłacić wszystkie długi zagranicą; с) przewiezić smiertelne moje zwłoki i oddać ziemi rodzinnej. Jeżeli po tѣmъ wszystkiѣmъ zostanieъ summa, złączыwszy z należącimъ mnie wyznaczeniemъ i ze znajdującymi się w schowaniu u Pod-

деньщику моему Алексью Марьеву сто червонныхъ; деньщику моему Алексью Марьеву (см. на оборотѣ) каждому въ службѣ моей находящемуся казенному деньщику годовое жалованье по получаемому ими окладу отъ меня; б.) наградить по усмотрѣнію его врачей, меня пользовавшихся, и уплатить всѣ долги за границу; в.) перевезти бранныя останки мои и предать родной землѣ. За тѣмъ если останется сумма, приобщивъ къ слѣдующему мнѣ окладу и хранящимся у Подполковника Степанова четырьмя тысячами рублями, уплативъ Полковнику Флигель-Адъютанту Крутову должны мною ему семь тысячъ пять сотъ рублей и Св. Иконѣ Чудотворца и Угодника Николая тысячу рублей, разделить между дѣтьми покойнаго брата моего Романа Бистрома Николаемъ, Ардаліономъ и Верою на три равныя части. *Десятое*, Съ Высочайшаго Его Величества Государя Императора соизволенія, завѣщанію сопровождающую меня въ продолженіи 50 лѣтъ къ побѣдамъ и чести Св. Икону Чудотворца и Угодника Божія Николая славному и драгоценному сердцу моему Гвардейскому Корпусу въ память о старомъ товарищѣ ихъ подвиговъ и славы. Аминь. Г. Киссингенъ 1838 года Іюня дня. Б.) Въ подлинскѣ Камеръ-Юнкера Двора Его Величества Николая Романова сына Бистрома: нижеподписавшійся, прочитавъ доставленное въ Министерство Юстиціи духовное завѣщаніе дяди его Генерала отъ Инфантерій Генераль-Адъютанта Бистрома и бывъ вполне увѣренъ, что завѣщаніе сіе, хотя и неподписанное его дядею, содержитъ въ себѣ однако же точную его волю, въ благоговѣніи къ оной обязуется за себя и за брата своего Гвардіи Ротмистра Ардаліона Бистрома, по его довѣренности, у сего въ подлинникѣ предлагаемой, выолнить въ точности завѣщаніе по всѣмъ статьямъ, относящимся до имѣнія, къ коему онъ и братъ его состоятъ ближайшими наследниками, за исключеніемъ Маіоратнаго имѣнія дяди ихъ, о распоряженіи коимъ существуютъ особыя постановленія. И В.) Въ копіи съ довѣренности брата упомянутому Николаю Бистрому Ардаліона Бистрома: любезный братъ Николай Романовичъ! Не имѣя возможности по болѣзненному состоянію моему нынѣ же возвратиться въ Россію и кончить семейныя дѣла наши, на счетъ оставшагося послѣ покойнаго роднаго дяди нашего Генерала отъ Инфантерій Карла Ивановича Бистрома наследства, я прошу васъ принять на себя всѣ по сему случаю предстоящія распоряженія, имѣть ходженіе по дѣламъ, подписывать за меня всѣ бумаги и прошенія въ Присутственные мѣста подавать. Все, что вы по сему учините я вамъ вѣрно и впредь спорить и прекословить не буду. Искренно вамъ преданный братъ Ардаліонъ Бистромъ. Въ подлинности подписи Ардаліона Бистрома свидѣтельствуется отъ Императорской Россійской Миссіи въ Дрезденѣ (29-го Іюля) 10-го Августа 1838. Въ отсутствіи Г. Посланника Рихтера повѣренный въ дѣлахъ. Приказали: Для должнаго исполненія по вышеизображенному Высочайшему Его Императорскаго Величества повелѣнію послать Камеръ-Юнкеру Двора Его Величества Николаю Бистрому и Адъютанту покойнаго Генерала Бистрома Валеріану Шеміоту указы и таковыми же для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ слѣдуетъ будетъ, исполненія, дать знать всѣмъ Господамъ Министрамъ, Военнымъ Генераламъ Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ управляющимъ Гражданскою частію, Генераламъ Губернаторамъ, Градоначальникамъ, Присутственнымъ мѣстамъ, Палатамъ Гражданскаго Суда, Губернскимъ Судамъ, Губернскимъ Правленіямъ и Правительствомъ; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія. (По 4-му Департаменту.) (Опубл. Правительствующимъ Сенатомъ 31-го Октября 1838 года.)

— Въ Апрѣль мѣсяцъ сего года Г. Министръ Финансовъ уведомилъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, для зависающаго по принадлежности рассмотрѣнія и распоряженія, о поступившемъ къ нему отъ Г-на Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора отношеніи о желаніи Теодосійскаго купечества учредить въ семь городъ одну ярмарку съ 21-го ч. Мая; при чемъ онъ Г. Генераль-Губернаторъ изъявилъ, что по его мнѣнію, желаніе Теодосійскаго купечества, можетъ быть удовлетворено безъ затрудненія, а отъ учрежденія сей ярмарки можно ожидать пользы для города Теодосіи. Основываясь на такомъ удостовѣреніи и не находя равномерно къ учрежденію въ г. Теодосіи ярмарки никакого съ своей стороны препятствія, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ въ то же время предоставилъ Графу Воронцову сдѣлать къ тому распоряженіе, съ назначеніемъ срока, въ продолженіи коего, сія ярмар-

полковника Степанова четырема тысячами рубли, выплативъ Полковнику Скрzydłowemu Адъютантову Крутову належное ему одемнею седмъ тысячъ пѣтсетъ рубли и Святѣму образowi Cudotworcy Николая Святѣго тысячъ рубли, поделить между дѣтьми змарѣго брата моего Романа Бистрома, Николаемъ, Ардаліономъ и Верою на три равныя части. *Подзiesiąte*, За Найвысшѣмъ Jego CESARSKIEJ MOŚCI zezwoleniemъ, zapisuję Św. obraz Cudotworcy Николая Святѣго, który miałem z sobą w przeciągu 50-ciu lat idąc do zwycięstw i chwały, drogiemu dla serca mego Korpusowi Gwardyi na pamiątkę staroego towarzysza ich dzieł i sławy. Amen. M. Kissingen. 1838 roku, w miesiącu Czerweu. B) Assekuracja Kamer-Junkra Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Николая сына Романа Бистрома: niżej podpisany, przeczytawszy przysłany do Ministerjum Sprawiedliwości testament stryja jego Jenerata Piechoty Jenerat-Adjutanta Bystroma, i będąc zupełnie przekonany, że testament ten, chociaż nie jest podpisany przez jego stryja, zawiera w sobie jednakże rzeczywistą jego wolę, święcie ją szanując obowiązuję się za siebie i za swego brata Rotmistrza Gwardyi, Ardaliona Bystroma, na mocy jego plenipotancyi, tu w autentyku załączonej, wypieńczyć w zupełności testament we wszystkich artykułach, odnoszących się do majątku, do którego on i brat jego są najbliższymi sukcesorami, z wyłączeniem majątku majoratowego ich stryja, o rozporządzeniu którym są osobne postanowienia. I C) Kopia plenipotancyi brata, danej pomienionemu Nikolajowi Bystromowi, przez Ardaliona Bystroma: Kochany Bracie Nikolaju Romanowiczu! Nie mogąc z przyczyny mojej choroby powrócić teraz do Rossyi i ukończyć familijnych naszych interesow, względem pozostałej po świętej pamięci rodzonym stryju naszym Jenerale Piechoty Karolu Janowiczu Bystromie sukcesyi, proszę cię przyjąć na siebie wszystkie z tej okolicznosci wyniknąć mogące rozporządzenia, mieć staranie około interesow, podpisując za mnie wszystkie papiery i prośby do miejsc urzędowych podawac. Wszystko, co tylko w tym interesie uczynisz, wierzę i na czas przyszły przeczyć nie będę. Szczerze kochający brat twój Ardalion Bystrom. O autentyczności dokumentu Ardaliona Bystroma zaświadcza Cesarz Rossyjska Missya w Dreznie 29-go Lipca (10 Sierpnia) 1838 roku. W nieobecności P. Posła Richter sprawujący interessa. Rozkazali: Dla należytego wypełnienia, podług wyżej opisanego Najwyższego Jego CESARSKIEJ MOŚCI rozkazu posłać Kamer-Junkrowi Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Nikolajowi Bystromowi i Adjutantowi zmarłego Jenerata Bystroma, Waleryanowi Szemiotowi ukazy i również przez ukazy dla wiadomości i należytego, co do kogo należeć będzie, wypełnienia, dadź wiedzieć wszystkim Panom Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom cywilnemi sprawami zarządzającym, Jenerał-Gubernatorom, Naczelnikom miast, miejscom urzędowym i sądowym, Izhom: Sądowi Cywilnego, Sądowi Gubernialnym i Rządowi Gubernialnym i Obwodowym, a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatu i Ogólnych ich Zebrań posłać uwiadomienia. (Z 4-go Departamentu.) (Opublikowano przez Rządzący Senat 31-go Października 1838 roku.)

— W miesiącu Kwietniu roku teraz, P. Minister Skarbu uwiadomił P. Ministra Spraw Wewnętrznych dla zależącego podług przynależności rozpatrzenia i rozporządzenia, o przysłaném do niego przez P. Noworossyjskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora odniesieniu się, o chęci kupców Teodozyjskich ustanowienia w tém mieście jednego jarmarku od dnia 21-go Maja; przy czém P. Jenerał-Gubernator wyraził, że podług jego zdania, życzenie kupców Teodozyjskich, może być zadość wymieniono bez trudności, a od ustanowienia tego jarmarku można się spodziewać korzyści dla miasta Teodozyi. Polegając na tém zapewnieniu i również, nie znajdując dla ustanowienia w m. Teodozyi jarmarku żadnej ze swej strony przeszkody, P. Minister Spraw Wewnętrznych w tymże czasie zostawił Hrabieciu Woroncowu uczynić do tego rozporządzenia, z naznaczeniem terminu, w przeciągu którego, jarmark ten powinien się odbywać, zaczynając od 21-go Maja, i o tym termi-

ка должна производиться, начиная съ 21-го Мая, и о семь срокъ, просилъ уведомить его. Нынѣ онъ сообщилъ ему Г-ну Министру, что по личному совѣщанію Таврическаго Гражданскаго Губернатора съ жителями города, полагается опредѣлить для ярмарки десятидневный срокъ, начиная съ 21-го ч. Мая, ежегодно. (Опубл. 1-го Ноября 1838 г.)

— Его Императорское Величество, по представленію Г-на Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ 11 день минувшаго Октября, чтобы вольнопрактикующимъ Медикамъ, командируемымъ по дѣламъ службы, выдаваемы были на провѣздъ прогонныя деньги, а также, чтобы за исправленіе ими во время отсутствія узднскихъ Врачей должностей ихъ болѣе мѣсяца, производилось имъ жалованье подобно тому, какъ постановлено 30 и 85 ст. Тома 13 Свод. Закон. учрежденій Врачебныхъ для узднскихъ Врачей. (Опубл. 5-го Ноября 1838 г.)

— Въ прошедшій Понедѣльникъ, 7-го Ноября, вечеромъ, показался на Невѣ ледъ, и мосты, часу въ первомъ ночи, были разведены. Во Вторникъ, 8-го числа, по причинѣ противнаго вѣтра, Большая Нева была почти совершенно чиста, и сообщенія съ зарѣчными частями города производились на лодкахъ; Малая Нева, отъ крѣпости до Тючкова Моста, была покрыта льдомъ, который тамъ и оставался. Сегодня, въ Четвертокъ, 10-го числа, стужа не уменьшется, и жители столицы, при ясной погодѣ, пользуются прекраснымъ зимнимъ путемъ. — Въ прошедшемъ году, ледъ на Невѣ показался также 7-го Ноября, но только утромъ, а не вечеромъ.

— По извѣстіямъ изъ Кронштадта, отъ 6-го Ноября, въ ночи наканунѣ того дня, около береговъ образовался ледъ.

— Изъ Ревеля пишутъ, отъ 4-го Ноября: „Пароходъ *Парижъ*, содержащій постоянныя сообщенія между Гавромъ и Ст. Петербургомъ, былъ задержанъ на послѣднемъ плаваніи изъ Кронштадта, и вмѣсто него отправленъ изъ Гавра, 25-го Октября ст. ст., пароходъ *Городъ Гавръ*, Капитанъ И. Расъ, пароходъ сей пришелъ въ Ревель 3-го Ноября, и по разгрузкѣ немедленно возвратится въ Гавръ.”

— *Портъ Ново-Архангельскъ*, на островѣ Ситхъ, у Северозападнаго Берега Америки, 20-го Ноября, 1837 года. — Высочайшее повелѣніе въ восшествіи на Всероссийскій престолъ Государя Императора Николая Павловича, 20-го Ноября, празднованъ былъ въ прошедшемъ году и на отдаленнѣйшихъ границахъ полусвѣтной Россіи, на западныхъ берегахъ Америки. Въ Портѣ Ново-Архангельскъ, въ домѣ Главнаго Правителя колоній, Гвардейскаго Экипажа Капитана 1-го ранга Купреянова, за обѣденнымъ столомъ, общество Гг. офицеровъ и служащихъ въ Портѣ, одушевляемое чувствами безпредѣльной любви и преданности къ Августѣйшему своему Монарху, послѣ тоста за здравіе и долголетіе Его Императорскаго Величества, изъявило живѣйшее желаніе собрать денежную сумму, въ отдаленной отъ столицы Америкѣ, въ пользу бѣдныхъ, подобно жертвованіямъ, дѣлающимся въ сей радостный для Россіи день, не токмо соотечественниками нашими въ Европѣ, но и Азіятцами, благоденствующими подъ скипетромъ Великаго Государя, и собранные по подпискѣ восемь сотъ пятнадцать рублей ассигнаціями, предоставили употребить по усмотрѣнію Главнаго Правленія Россійско-Американской Компаніи, которое, исполняя таковое благонамѣренное желаніе Гг. офицеровъ и служащихъ въ Ново-Архангельскѣ, препроводило пожертвованныя ими деньги въ здѣшній Комитетъ для призрѣнія нищихъ. (С. П.)

Варшава, 10-го Ноября.

На счетъ привоза Польскихъ суконъ въ Одессу, сдѣлано слѣдующее распоряженіе.

а) Польскія сукна, могутъ быть привозимы въ Одессу, какъ транзитомъ, такъ и на складку, съ тѣмъ однако же: во 1-хъ, чтобы выпускаемая на потребленіе въ чертъ порто-франко Польскія сукна очищаемы были въ Одессѣ полною пошлиною, по Россійско-Польскому тарифу, въ пользу казны, а за тѣмъ, по очисткѣ изъ клейменитаможеннымъ штемпелемъ, позволяющимъ бы правомъ свободнаго пропуска въ предѣлы Имперіи — и во 2-хъ, чтобы при очисткѣ Польскихъ суконъ по Россійско-Польскому тарифу, были соблюдаемы правила, постановленныя для очистки пошлиною товаровъ Польскаго происхожденія, то есть, чтобы они были сопровождаемы свидетельствами о происхожденіи и имѣли на себѣ надлежащія фабричныя клейма.

б) Сукна Польскаго происхожденія, привозимыя въ Одессу транзитомъ для отправленія за границу, подлежатъ общимъ правиламъ о транзитѣ товаровъ.

не, проситъ го уведомить. Teraz Jenerał-Gubernator udzielił P. Ministrowi, że po osobistém naradzeniu się Tauryckiego Cywilnego Gubernatora z mieszkańcami miasta, podaje się zakreślić termin dla jarmarku dziesięciodniowy, zaczynając od 21-go Maja, corocznie. (Opb. przez Rz. Sen. i List. 1838 r.)

— Jego Cesarzka Mość, po przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, i po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrow, Najwyżej rozkazać raczył, dnia 11-go zeszłego Października, ażeby Medykom wolno praktykującym, komenderowanym z obowiązków służby, wydawane były na przejazd pieniądze prohonne, a także, ażeby za sprawowanie przez nich w czasie niebytności Medyków powiatowych ich obowiązków więcej, jak przez miesiąc, wydawana im była płaca tak, jak jest postanowiono w 80-m i 85 m artykułach 13 Tomu Połączenia Praw Urzędzeń Medycznych dla Medyków Powiatowych. (Op. przez Rz. Sen. 5 List. 1838 r.) (G. S.)

— Przeszłego Poniedziałku, 7-go Listopada, wieczorem, ukazał się lod na Newie, i o godzinie pierwszej w nocy podniesione masty. We wtorek, d. 8-go, z przyczyny wiatru przeciwnego, Wielka Neva prawie zupełnie była od lodu wolną, i komunikacya z zarzeznemi częściami miasta odbywała się na łodziach; Mała Neva, od twierdzy do Mostu Tuczkowa, była pokryta lodem, który się tam zatrzymał. Dzisiaj, we czwartek, dnia 10-go, zimno się nie zmniejsza, a mieszkańcy stolicy, wśród pięknej pogody, używają dobrej drogi zimowej. — W przeszłym roku, lod na Newie ukazał się także 7-go Listopada, z tą tylko różnicą, że z rana, nie wieczorem.

— Według wiadomości z Kronsztadu, pod dniem 6 m Listopada, w nocy dnia poprzedzającego, około brzegu lod się uformował.

— Donoszą z Rewla pod dniem 4-m Listopada: „Parochood *Paryż*, utrzymujący stałą komunikacyą między Hawrem a S. Petersburgiem, był zatrzymany w ostatniej żełudze z Kronsztadu, i na jego miejsce wysłano z Hawru, 25 go Października s. k., parochood *Miasto Hawr*, Kapitan J. Ras; Parochood ten przybył do Rewla 5 go Listopada, i po wyładowaniu powrócił niezwłocznie do Hawru.”

— *Port Nowo-Archangelsk*, na wyspie Sitcha, przy północno-zachodnim brzegu Ameryki, 20 go Listopada, 1837 roku — Rocznica Wysokiej uroczystości Wstąpienia na Tron Wszelch Rossyj NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA NIKOLAJA PAWELOWICZA, 20-go Listopada, obchodzona była w roku przeszłym i na najodleglejszych granicach Rossyi, półswiata obejmującej, na zachodnich brzegach Ameryki. W Porcie Nowo-Archangelsku, w domu Głównego rzadcy Kolonij, Ekwipażu Gwardyi Kapitana 1-ej rangi Kuprejaunowa, podczas obiadu, zgromadzenie PP. Oficerów i służących w porcie, ożywiane uczuciami nieograniczonej miłości i poświęcenia się ku Najjaśniejszemu MONARSZE swojemu, po spełnionym toastie za zdrowie i długie lata JEHO CESARSKIEJ MOSCI, oświadczyło najżywszą chęć zebrania summy pieniężnej, w oddalonej od stolicy Ameryce, na rzecz ubogich, podobnie do ofiar, czynionych w tym dniu radośnym dla Rossyi, nie tylko przez radaków naszych w Europie, ale i przez Azyatów, używających pomyslności pod berłem Wielkiego MONARCHY, i zebrane ósmset piętnaście rubli assygnacyjnych, poruczyli użyć stosownie do uwagi Głównego Zarządu Rossyjsko-Amerykańskiej Kompnii, która, wypełniając to dobroczynne żądanie PP. Oficerów i służących w Nowo-Archangelsku, prześlata ofiarowane przez nich pieniądze do tutejszego Komitetu na opatrzenie ubogich. (P. P.)

Warszawa, 10-go Listopada.

Względem prowadzenia sukien polskich do Odessy, wydane zostały następujące rozporządzenia:

a) Sukna Polskie mogą być prowadzone do Odessy, tak na tranzito, jako-ież na skład, z warunkiem: 1) aby od sukna Polskiego, przeznaczonego na konsumcyą w obrębie porto-franco, opłacane było cło całkowite, Rossyjsko-Polską taryffą przepisane, i aby po uiszczeniu takowego i oplombowaniu stemplem celnym, przepuszczane było do Cesarstwa; 2) aby przy pobieraniu cła od Polskich sukien, podług Rossyjsko-Polskiej taryffy, zachowane były przepisy względem towarów Polskiego pochodzenia obowiązujące, to jest: aby sukna te opatrzone były cechami fabrycznemi i świadectwami swego pochodzenia.

b) Sukna Polskie, na tranzito przez Odessę prowadzone, podlegają ogólnym przepisom tranzitowym.

ВЫСОЧАЙШІЙ РЕСКРИПТЪ.

Данный на имя Намѣстника Царства Польскаго, Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Г-на Генералъ-Фельдмаршала Князя Варшавскаго Графа Паскевича Эриванскаго..

Князь Иванъ Федоровичъ. Огличныя заслуги Ваши Мнѣ и отечеству ознаменовались нынѣ новымъ опытомъ, вполнѣ Васъ достойнымъ. Среди разнообразныхъ и многотрудныхъ занятій Вашихъ и въ качествѣ Намѣстника Моего въ Царствѣ Польскомъ и по званію Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею обращающаго почетное вниманіе на всѣ отрасли управленій вамъ вѣрренныхъ, Вы поставили на степень отличнаго совершенства основную часть Интенданства Дѣйствующей Арміи, — отчетность въ огромныхъ капиталахъ, на содержаніе Арміи употребляемыхъ. Представивъ еще въ минувшемъ году отчетъ за 1835 годъ, Интенданство отдало нынѣ отчетъ за 1837 годъ къ назначенному сроку; а временная Счетная Коммиссія представила полный отчетъ за все время войны въ Царствѣ Польскомъ. Отчеты сіи по обрѣзисованію въ Государственномъ Контроль, найдены совершенно удовлетворительными и въ правильности ихъ выдачи надлежащія квитанціи. Сими положено прочное основаніе своевременной отчетности въ военныхъ расходахъ: но переходя отъ успѣха въ движеніи отчетности къ существу самыхъ отчетовъ и къ результатамъ, изъ нихъ извлеченнымъ, Я съ живѣйшимъ удовольствіемъ увидѣлъ и здѣсь плоды Вашихъ трудовъ, Вашей попечительности, Вашего неуспянаго рвенія къ пользѣмъ Государства. Отчетъ за 1831 годъ показываетъ, что въ то время, когда обстоятельства военныя требовали всего вниманія Вашего, Вы умѣли присоединить къ доблестямъ знаменитаго Полководца славу попечительнаго Начальника — своевременнымъ обезпеченіемъ всѣхъ потребностей войскъ и строгаго блюстителя выгодъ казны — важнымъ сокращеніемъ расходовъ, по сѣмтамъ изчисленныхъ. Въ чувствахъ искреннѣйшей признательности къ столь отличнымъ заслугамъ Вашимъ, поставлю за особенное удовольствіе изъяснить Вамъ Мое полное и совершенное благоволеніе. Препываю на всегда въ Вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.
(О.Г.Ц.И.)

Царское-Село 2-го
Ноября 1838 года.

НАЈВЫ՚ШЫЙ РЕСКРИПТЪ.

do Namiestnika Królestwa Polskiego, Głównodowodzącego Armią czynną, Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabiego Paszkiwicza - Erywańskiego.

Xięzę Janie Synu Teodora! Znacomite zastugi położone przez Was dla MNIE i dla Ojczyzny, odznaczyły się nowym dowodem, zupełnie Was godnym. Pośród różnorodnych i wielolicznych zatrudnień, jako Namiestnik Mój w Królestwie Polskiem i jako Głównodowodzący Armią Czynną, zwracając troskliwą uwagę na wszelkie gąęzie poruczonej Wam Administracyi, postawiłiscie na stopniu odznaczającej się doskonalosci, główną część Intendentury Czynnej Armii — rachunkowość ogromnych kapitałów na utrzymanie wojska przeznaczanych. Złożywszy jeszcze w roku przeszłym rachunki za rok 1835, Intendentura przedstawiła takowe i za rok 1837 w terminie zakreślonym, tymczasowa zaś Kommissya Rachunkowa, uskuteczniła zupełny obrachunek z całej epoki wojny w Królestwie Polskiem. Wszystkie te rachunki, przejrzanе w Kontrolli Państwa, uznane zostały za zupełnie usprawiedliwione, w skutek czego, wydane zostały odpowiednie pokwitowania. Tym sposobem została położoną stała zasada regularnemu składaniu rachunkow z wydatkow wojennych. Przechodząc atoli od skutecznie osiągniętego postępu rachunkowości do istoty samychże rachunkow i do ich wypadku, z najiyszwym zadowoleniem Dostrzegliśmy i w nich owoce Waszych starań, Waszej troskliwości, Waszego nieustającego czuwania nad dobrém Państwa. Rachunek za rok 1831 przekonuje, że w chwili, kiedy wypadki wojenne wymagały całej Waszej uwagi, umieliście zjednoczyć z zaletanami znakomitego Wodza, sławę troskliwego Naczelnika, przez zaspokojenie w czasie właściwym wszystkich potrzeb wojska, a zarazem surowego postrzegacza interesu skarbu, przez znaczne ograniczenie wydatkow, etatami oznaczonych. Przenikniony najczulszą wdzięcznością za tak znakomite zastugi Wasze, poczytuję Sobie za szczególną przyjemność oświadczyć Wam z tego powodu Moje całkowite i zupełne zadowolenie. Pozostają na zawsze Wam przychylnym.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.
(G.R.K.P.)

Dan w Carskiem-Siole,
z Listopada 1838 r.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 14-го Ноября.

Пишутъ изъ Венеціи, что Государь Цесаревичъ Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола, изволилъ прибыть туда съ своею свитою 13 Ноября, въ 3 часа по полудни, подъ именемъ Графа Бородинскаго и остановился въ приготовленныхъ для Его Высочества покояхъ, во дворцѣ, гдѣ былъ принятъ Губернаторомъ провинціи Графомъ Спауръ и Лейтенантъ-Фельдмаршаломъ Штейнгеромъ.

— Графъ Пальфи, директоръ машинъ Маркардъ и фабрикантъ Гельмеръ, нашли способъ дѣлать изъ листового желѣза или другаго металла, пароходы, удобные для плаванія по каналамъ и малымъ рѣкамъ. Пароходы сіи погружаются въ воду только на 14 Вѣнскихъ дюймовъ и требуютъ угла вполонну меньше нежели обыкновенные.

— На большой дорогѣ изъ Трїеста въ Вѣну, близъ Адельсберга, разбойники напали на казенную почту. Ихъ было 20 человекъ, Почтальона и кондуктора, такъ сильно прибили, что послѣдній изъ нихъ лежитъ въ означенномъ мѣстечкѣ безъ чувствъ. Разбойники сіи намѣревались напасть на почту, съ которою отправлены были денежные суммы изъ Государственнаго банка, но ошиблись во времени, и ожидаемая почта прошла уже по совершеніи злодѣяства, что подало поводъ къ противорѣчащимъ слухамъ: нѣкоторые увѣряли, что заграбленные суммы простираются до 400,000 реин. гульд. между тѣмъ, какъ разбойники захватили не больше 4,000. (О.Г.Ц.И.)

16-го Ноября.

Носившійся здѣсь слухъ, будто войско состоящее въ Венгріи, поставлено было на военномъ положеніи, оказался совершенно ложнымъ; напротивъ мы можемъ увѣдомить на точномъ основаніи, что недавно, исключая баталіоны Галиціи, дѣлали уменьшеніе въ баталіонахъ такъ названнаго ополченія, въ слѣдствіе чего будетъ уволено въ отпускъ по 20 человекъ каждой компаніи.

WІADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, 14-go Listopada.

Donoszą z Wenecyi, że w dniu 13 Listopada, o godzinie 3 z południa, zjechał do tego miasta Cesarzewicz Następca Tronu Rossyjskiego, pod przybraném imieniem Hr. Borodińskiego, z nader licznym orszakiem, i rzeczywiście wysiąć w przygotowanych dla siebie pokojach w Cesarzkim zamku, gdzie był przyjmowany, przez Gubernatora prowincyi, Hr. Spaur i Feldmarszałka-Porucznika Steininger. (G.R.K.P.)

—Hrabia Palfy, dyrektor machin Marquard i fabrykant Helmer, wynaleźli sposób budowania parostatków z blachy żelaznej lub innego kruszczu, zdalnych do żeglugi po kanałach i mniejszych rzekach. Te parostatki zanurzają się tylko na 14 cali wiedeńskich i tak są urządzone, że o połowę mniej potrzebują węgla.

— Na gościńcu, wiodącym z Tryestu do Wiednia, w bliskości Adelsberg, zbójcy napadli na pocztę rządową. Było ich 20. Pocztaliona i konдуктора tak mocno zbili, że ostatni leży bez zmysłów w pomieszczeniu miasteczka. Zbrodniarze ci mieli zamiar napasć na pocztę, wiozącą pieniądze banku krajowego; omylili się jednak co do czasu: bo właśnie ten wóz wtedy przybywał, kiedy już zbrodnię wykonali. Ztąd też sprzeczne krążyły wieści: bo niektórzy podawali summy skradzione na 400,000 zł. reu., kiedy istotnie tylko 4,000 wynoszą.

Dnia 16.

Obiegająca tu pogłoska, jakoby wojsko znajdujące się w Węgrzech, było na stopie wojennej postawione, pokazała się z gruntu fałszywą; i owszem, możemy donieść na pewnej zasadzie, że niedawno, z wyjątkiem баталіонów galicyjskich, nastąpiła redukcya w баталіонach tak zwanego landweru, w skutku czego będzie rozpuszczonych na urlopy po 20 ludzi z każdej kompanii.

— Придворная военная Коммиссія занимается съ нѣкотораго времени разными проектами улучшеній по Арміи, именно предположено ввести точнѣйшую отчетливость и управленіе, улучшеніе обмундировки и уменьшеніе лѣтъ службы. На счетъ сего послѣдняго дѣла, напередъ служба въ Нѣмецкихъ полкахъ, будетъ вмѣсто 14 только 10 лѣтъ, въ Италіанскихъ полкахъ вмѣсто 10 только 8; какаѧ послѣдуетъ перемѣна въ Венгерскихъ и другихъ полкахъ, неизвѣстно.

— Съ Сербской границы увѣдомляютъ, что Сербская Княгиня съ сыновьями своими Миланомъ и Михаиломъ, посѣтивъ родственниковъ своихъ въ Венгріи, отправляется въ Тамесваръ, гдѣ уже давно для нихъ приготовлено помѣщеніе. Княгиня пробудетъ только до весны а молодые Князья путешествовать будутъ по Германіи.—Въ Босніи примѣтны были признаки волненія, между Турецкимъ и Христіанскимъ народонаселеніемъ.

— Переговоры начатыя Визирями Босніи и Герцоговины съ Черногорскимъ Правительствомъ не только неимѣли никакого результата, ибо Турецкіе Посланники оставили уже Сетивью, но Черногорцы держали напасть на Турецкій округъ Микшихи, гдѣ ограбили деревню и увели изъ нея скотъ. (G. C.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 22-го Ноября.

Съ приглашенными въ столицу пятью главными Президентами Прусскихъ провинцій, Министерство производитъ частыя совѣщанія. Слышно, что для отвращенія недоразумѣній и затрудненій при заключеніи смѣшанныхъ браковъ между Христіанами разныхъ исповѣданій, будетъ введено гражданское бракосочетаніе во всемъ Прусскомъ Государствѣ. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 18-го Ноября.

Г. Юманъ, со времени своего возвращенія въ Парижъ, имѣетъ частыя совѣщанія съ Министрами Внутреннихъ и Иностранныхъ Дѣлъ; носятъ слухи, что онъ снова поступитъ въ Министры.

— По общему согласію, памятникъ Мольеру поставленъ будетъ на перекресткѣ улицъ Traversière и Richelieu. Мѣсто это болѣе другихъ удобно по близости своей какъ къ Французскому театру, такъ и къ дому, въ которомъ умеръ Мольеръ. Сумма, собранная на памятникъ составляетъ до сихъ поръ только 38,165 фр. а всѣ издержки на сей предметъ составятъ вдвое болѣе.

— Г. Ксаверій Мармье, возвратясь изъ поѣздки въ Лапландію, былъ сегодня на аудіенціи у Короля и послѣ того имѣлъ честь быть приглашеннымъ въ Королевскому столу.

— Въ здѣшнихъ газетахъ пишутъ о смерти двухъ знаменитыхъ особъ: Герцога Фитцъ-Джемсъ и Доктора Бруссе. Герцогъ Фитцъ-Джемсъ правнукъ Герцога Бервика, побочнаго сына Короля Якова II и Арабеллы Чорчилль, сестры Герцога Мальборуга, родился въ Версали 1776 года. Онъ выѣхалъ во время революціи и еще при консульствѣ исключенъ изъ списка эмигрантовъ. Въ 1814 году назначенъ Адъютантомъ Графа д'Артуа (въ послѣдствіи Короля Карла X) и членомъ палаты Перовъ. Послѣ Іюльскихъ перемѣнъ, присягнувъ Королю Французовъ, а въ 1831 году сложилъ съ себя званіе Пера, по поводу уничтоженія наследственнаго права на это званіе, и послѣ того былъ два раза избранъ, отъ Гаронскаго Департамента, Членомъ Палаты Депутатовъ.— Бруссе, пользовался какъ искусный медикъ, Европейскою славою. (O. G. Ц. П.)

— Увѣдомляютъ изъ Туниса отъ 20 ч. пр. м., что Адмиралъ Лаландъ готовъ былъ плыть на Востокъ. Онъ беретъ съ собою изъ Туниса линійные корабли *Jena*, *Santi-Petri* и *Геркулесъ* фрегатъ *Favorite*, бригъ *Палмуръ* а на пути получить еще въ прибавку линійные корабли *Юпитеръ* и *Тритонъ*, бриги *Бугенвилль*, *Сюрпризъ* и *Месанжъ*, составлявшие до сихъ поръ эскадру на востокъ подъ начальствомъ Адмирала Галлуа. Обѣ ои эскадры называемыя до сихъ поръ Африканскою и Восточною, будутъ составлять одну подъ названіемъ: Эскадры Средиземнаго моря соединенныя подъ командою Адмир. Лаланда.

(Съ Испанскихъ границъ.)

Изъ Берги увѣдомляютъ отъ 6 Ноября, что 150 солдатъ гарнизона въ Леридѣ, перешло къ Карлистамъ съ оружіемъ и амунициею. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, 15-го Ноября.

Замѣчено, что съ нѣкотораго времени проис-

— Nadworna komissya wojenna, zajmuje się od niejakiego czasu różnemi projektami do ulepszeń w wojsku, a mianowicie ma być zaprowadzona dokładniejsza rachunkowość i administracya, ulepszenie w umundurowaniu i zmniejszenie lat służby. Co do tej ostatniej okoliczności, ma być odtąd służba w półkach niemieckich zamiast lat 14, tylko 10, w półkach włojskich zamiast 10, tylko 8; jaka zmiana nastąpi w półkach węgierskich i innych, niewiadomo.

— Donoszą od granicy Serbskiej, że Xiężna Serbii i jej synowie Milan i Michał, odwiedziwszy krewnych swoich w Węgrzech, udają się do Temeswaru, gdzie czeka na nich już dawniej przygotowane mieszkanie. Xiężna zabawi tylko do wiosny, młodzi zaś Xiężta odbędą podróż po Niemczech.— W Bośni dawały się postrzegać oznaki wzburzenia pomiędzy ludnością turecką i chrześcijańską.

— Układy rozpoczęte przez Wezyrów Bośni i Hercegowiny z Władką Czernohorów, nietylko nie doprowadziły do żadnego rezultatu, bo posłannicy tureccy opuścili już Cetenje, ale niespokojni Czernohorcy poważyli się wpaść do tureckiego obwodu Mikszichi, gdzie zrabowali wioskę i bydło z niej upędzili. (G. C.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 22 Listopada.

Z powołanymi do stolicy pięciu naczelnymi prezydentami prowincyj pruskich, miewa Ministerjum częste narady. Słychać, iż dla zapobieżenia nieporozumieniom i trudnościom w zawieraniu małżeństw mieszanych pomiędzy chrześcianami różnych wyznań, będzie zaprowadzone małżeństwo cywilne, w całym państwie pruskim. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, dnia 18 Listopada.

Uważają, że P. Humano, od czasu swego powrotu do Paryża, miewa częste narady z Ministrami: spraw wewnętrznych, i zewnętrznych; wznawia się też pogłoska o wejściu jego nanowo do gabinetu.

— Już się ostatecznie zgodzono na postawienie pomnika dla Moliere, na rogu ulic Traversière i Richelieu. Miejsce to jest najstosowniejsze, bo leży w bliskości domu, w którym Moliere zakończył życie, i tuż przy teatrze Francuzkim. Summy złożone na pomnik, wynoszą dopiero 38,165 fr., a na pokrycie wszystkich kosztów, więcej niż dwa razy tyle będzie potrzebnym.

— P. Xawery Marmier, wróciwszy szczęśliwie z podróży odbytej do Laponii, miał dzisiaj u Króla posłuchanie, a następnie zaszczycony został zaproszeniem na obiad do Królewskiego stołu.

— Dzienniki tutejsze umieszczają doniesienia, o śmierci dwóch znacznych osób: Xięcia Fitz James i doktora Broussais. Xięzę Fitz James był prawnikiem Xięcia Berwick, naturalnego syna Jakóba II, Króla angielskiego i Arabelli Churchill, siostry Xięcia Malboroug. Urodził się w Wersalu w roku 1776. Wydalil się podczas rewolucyi, atoli jeszcze za konsulatu wykreślony został z listy wychodźców. W roku 1814, został adjutantem i pierwszym kamerjunkerem Hr. Artois, późniejszego Króla Karola X-go, oraz członkiem izby parów. Po zmianach lipcowych wykonał przysięgę Królowi Francuzów, w roku zaś 1831 złożył parostwo, z powodu zniesienia dziedzicznego posiadania tej godności, a następnie był obieranym po dwakroć członkiem izby deputowanych z departamentu wyższej Garony.— Broussais zaś, znany ze swojej znakomitej biegłości w medycynie, zyskał europejską sławę. (G. R. K. P.)

— Piszą z Tunis pod d. 20 z. m., że Admirał Lalande był w gotowości płynąć na Wschód. Bierze on z sobą z Tunis, okręty liniowe *Jena*, *Santi-Petri* i *Hercules*, fregatę *Favorite*, bryg *Palimur*, po drodze zaś otrzyma jeszcze w dodatku okręty liniowe *Jupiter* i *Triton*, brygi *Bougainville*, *Surprise* i *Mesanges*, tworzące aż dotąd eskadrę na Wschodzie pod Admiratem Gallois. Te obiedwie eskadry, dotąd zwane afrykańską i wschodnią, będą tworzyły jedną pod tytułem: Eskadry morza Śródziemnego, złączone w jedną pod rozkazami Admirala Lalande.

(Od granic hiszpańskich.)

Z Berga donoszą pod 6 Listopada, że 150 żołnierzy z załogi w Lerida, uciekło z pakunkiem i bronią do Karolistów. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, dnia 17-go Listopada.

Zrobiono uwagę, że od niejakiego czasu panuje

ходить чрезвычайный ходъ курьеровъ между здѣшней столицей и Петербургомъ, Истамбуломъ, Тегераномъ, Бомбаемъ, Мадрасомъ и Калькутою.

— *Naval and Military Gazette* сообщаетъ: „Кажется предположено значительное увеличеніе войска; Правительство намѣрено эти 6 компаній изъ каждаго стоящаго за границами Европы полка, увеличить 700 челов. а 4 резервныя компаніи 300 чел. Такимъ образомъ къ каждому полку состоящему нынѣ изъ 800, а не болѣе 900 чел. прибылобы по крайней мѣрѣ по 150 чел., что вообще увеличилобы пѣхоту въ 15,000 челов. (G.C.)

17-го Нюбля.

Молва о преобразованіи Министерства умолкла. Кажется, что члены совѣта тщательно хотятъ сохранить тайну; трудно повѣрить, чтобы Лордъ Мельбурнъ рѣшился явиться на предстоящія засѣданія Парламента, не приготовивъ какихъ либо перемѣнъ въ Министерствѣ. Лордъ Руссель, сильно огорченный потерей своей супруги, нѣсколько уже дней, какъ началъ заниматься дѣлами по своей должности.

— Въ здѣшнихъ журналахъ подтверждаютъ извѣстія о помѣщеніи въ Дублинскихъ газетахъ, о соглашеніи Герц. Суссекскаго на вступленіе въ должность Лорда Намѣстника Ирландіи; Лордъ Морпетъ будетъ членомъ совѣта Министровъ и будетъ управлять дѣлами этого края.

— Правительство намѣревается распространить и на Ирландію законъ, принятый на последнемъ засѣданіи Парламента, коимъ предписывается духовнымъ лицамъ жить въ своихъ приходахъ. (O.G.C.H.)

Швейцарія.

Люцернъ, 10-го Нюбля.

Князь Метернихъ прислалъ изъ Венеціи отъ 8 Октября депешу къ Гр. Бомбелю, относительно политическихъ выходцевъ. Въ нотѣ своей Князь Метернихъ поручаетъ ему представить сейму, что въ слѣдствіе отмены 5 Сентября с. г. постановленія состоявшагося 11 Августа 1836 года, по силѣ коего воспрещалось пребываніе въ Швейцарскихъ владѣніяхъ, всѣмъ политическимъ выходцамъ, стекаются туда со всѣхъ сторонъ западной Европы, главнѣйшіе члены общества, называемаго Юная Италия, намѣреваясь поселиться вблизи извѣстныхъ своихъ начальниковъ, избравъ Швейцарію средоточіемъ своихъ сборищъ и гибельныхъ своихъ козней, подвергая тѣмъ край сей не малой опасности. Побуждаемый единственно сими причинами, Князь, для пользы самой Швейцаріи, обращаетъ на сіе обстоятельство вниманіе сейма и фюрорта, чтобы они добровольно не лишили себя средствъ исполнить долгъ свой, возложенный на нихъ взаимными обязанностями сопредѣльныхъ Государствъ. Въ противномъ же случаѣ, Австрія вынуждена будетъ прибѣгнуть къ зависящимъ отъ нея мѣрамъ, чтобы охранить владѣнія свои отъ тлѣющей искры мятежа и гибели, а въ такомъ случаѣ, не на нее падетъ вина за нарушеніе давней тѣсной дружбы обоихъ Государствъ. Швейцарія удостовѣрилась уже на опытѣ, что Австрія всегда готова употребить силу оружія, если дѣло идетъ о поддержаніи законныхъ правъ ея. Впрочемъ, Австрія не требуетъ чтобы Швейцарія руководствовалась ея мнѣніями, а совѣтуетъ только принять такія мѣры, которыя бы ясно показали злоумышленникамъ, что страна сія не можетъ быть надежнымъ убѣжищемъ возмутителей общественнаго спокойствія и благоденствія сопредѣльныхъ Государствъ. (O.G.C.H.)

Италія.

Неаполь, 1-го Нюбля.

Вчера получено здѣсь телеграфическое извѣстіе о благополучномъ прибытіи Короля и Королевы въ Палермо, гдѣ Ихъ Величества были встрѣчены жителями съ восторгомъ. Набудущей Недѣль Ихъ В. прибудутъ въ Неаполь для свиданія съ прѣхавшею сюда Англійскою Королевою. (O.G.C.H.)

Белгія.

Брюссель, 16-го Нюбля.

На сегодняшнемъ засѣданіи Палаты Сенаторовъ, происходили пренія объ адресѣ на Королевскую рѣчь, который наконецъ былъ принятъ единогласно 27 присутствовавшими членами. Во время преній, предложено было Министру Иностранныхъ Дѣлъ представить нѣкоторыя объясненія, касательно настоящаго положенія Белгійскихъ дѣлъ, на что Министръ отвѣчалъ, что до сихъ поръ ничего рѣшительнаго не постановлено, совѣтовалъ притомъ палатамъ послѣдовать примѣру сосѣдей, съ коими продолжаются сіи несо-

nadzwyczajny bieg gońców między tutejszą stolicą a Petersburgiem, Stambulem, Teheranem, Bombay, Madras i Kalkutą.

— Czytamy w *Naval and Military Gazette*: „Znaczne powiększenie wojska, zdaje się być zamierzone; Rząd chce te 6 kompanij, z każdego za granicami Europy stojącego pólku, pomnożyć na 700 ludzi, a 4 kompanie zakładowe na 300. Tym sposobem do każdego pólku liczącego dziś 800, a najwięcej 900 głów, przybyłoby najmniej po 150 ludzi, co powiększyłoby piechotę w ogólności o 15,000 głów.“

Dnia 17-go.

Nic tu teraz nie słychać o zmianach w ministerstwie. Zdaje się, że członkowie gabinetu tajemnice to najtroskliwiej u siebie chowają, bo prawie jest rzeczą niepodobną, aby Lord Melbourne, mógł stanąć przed nowo zebranyim Parlamentem, nie wprowadziwszy wprzód niejakiich odmian w gabinecie. Lord Russel, który z powodu śmierci swej małżonki był bardzo mocno zmartwiony, już od dni kilku zaczął się zajmować urzędowymi pracami.

— Tutejszej dzienniki zaprzeczają wiadomościom przez dzienniki Dublińskie ogłoszonym, jakoby Xiążę Sussex miał przyjąć Vice-Królestwo Irlandyi, a Lord Morpeth zostać członkiem gabinetu i objąć kierunek spraw tego kraju.

— Rząd zamierza rozciągnąć i do Irlandyi uchwałę ostatniego parlamentu, obowiązującą duchownych do mieszkania we właściwych probostwach. (G.R.K.P.)

Szwajcarya.

Lucerna, 10 Listopada.

Xiążę Metternich przysłał pod dniem 8 Października do Hr. Bombelles depeusz z Wenecyi, tyczącą się politycznych wychodzców. W niej poleca mu przedstawić Sejmowi Związku Szwajcarskiego, że z powodu cofniętej w dniu 5 Września b. r. uchwały z dnia 11 Sierpnia 1836 r., zakazującej pobytu na ziemi Szwajcarskiej wszystkim politycznym wychodzcóm, cisną się do niej z różnych stron zachodniej Europy, główni stronnicy tak zwanego związku *Młode Włochy*, mają zamiar zgromadzić się około swych dobrze znanych naczelników, zamierzają sobie obrać Szwajcaryą za główny punkt swego zebrania, i z niej nieszczęście przynoszące działania przedsiębrać; przez co wystawiciby ją mogli na drogę nader niebezpieczną. Z tego powodu, jedynie działając w interesie samej Szwajcaryi, zwraca baczość Sejmu i Vorortu, żeby się dobrowolnie nie pozbawiali środków wykonania tych wszystkich zobowiązań, jakie każde państwo winne jest zachowywać, względem sąsiednich krajow; w przeciwnym bowiem razie, Austrya zmuszoną byłaby do użycia wszelkich sposobow w celu zabezpieczenia swych krajow od ciągłe tlejącego ogniska rozruchow i nieszczęść, a w tym wypadku nie na nią spadłaby вина z naruszenia dawnej i dobrej obu państw przyjaźni. Wiadomo jest bowiem Szwajcaryi, z kilkuletniego doświadczenia, że Austrya zawsze jest gotową użyć swych sił materialnych do utrzymania praw jej sprawiedliwie się należących. Zresztą, nie jest myślą Austrii narzucać swe zdanie Szwajcaryi, radzi jej tylko, aby przedsięwzięte takie środki, jakiemiby otwarciem przekonać mogła knujących rokosze, że jej ziemia nie może służyć za punkt bezpiecznego zbierania się tym wszystkim, którzyby zamierzali podkopywać spokojuść i dobry byt państw sąsiednich. (G.R.K.P.)

Włosny.

Neapol, 1 go Listopada.

Nadeszła tu wczoraj telegrafem wiadomość, o szczęśliwym przybyciu obojga Królestwa Imć do Palermu, gdzie od mieszkańców, z najtywszym przyjmowani byli zapałem. W przyszłym tygodniu zjadą Królestwo Imć do Neapolu, dla powitania przybyłej tamże Królowej Angielskiej. (G.R.K.P.)

Belgia.

Bruxella, 16 Listopada.

Na dzisiejszym posiedzeniu izby senatorskiej, toczyły się rozprawy nad adresem odpowiednim na mowę trónową, który nakoniec przez 27 obecnych członków jednomyślnie przyjęty został. Śród sporów, żądano od Ministra spraw zagranicznych niektórych objaśnień, co do terazniejszego położenia Belgii, na co Minister odrzekł, że wszystko to, co teraz powiedzieć może, ogranicza się na tém, iż dotychczas nie stanowczego nie uchwalono. Zresztą, radził izbie naśladować w tej mierze umiarkowanie sąsiadów, z którymi obecnie to-

гласія, и подобно имъ, избѣгать вопросовъ, могущихъ повредить дѣлу.

— На засѣданіи Палаты Депутатовъ Министръ Финансовъ представилъ бюджетъ Государственнымъ доходамъ и расходамъ на 1839 годъ; изъ коего оказывается, что налоги опредѣленные постановленіемъ штатовъ, не только покроютъ всѣ расходы, но и представятъ возможность заплатить долги двухъ истекшихъ годовъ, простирающіеся до 3,000,000 фр. Министръ приписывалъ двумъ причинамъ цвѣтущее состояніе финансовъ: постепенному расширенію торговли и уничтоженію тайнаго провоза товаровъ. Итогъ бюджета на 1839 годъ, составляетъ 99,502,982 фр. следовательно 85,848 франк. менше противу минаувшаго года.

— Шпата, предназначенная постановленіемъ Палаты Маршалу Жерару, за взятіе Антверпенской цитадели, уже готова и отослана Министру Иностранныхъ дѣлъ, для препровожденія въ Парижъ. На золотомъ эфесѣ, богато осыпанномъ брилліантами, изображены аллегорически разныя побѣды Маршала а въ особенности при взятіи означенной цитадели.

16-го Нюля.

Король принималъ сегодня депутацію Сената, которая поднесла отвѣтныи адресъ на рѣчь Е. В. Посла того представлялся Королю въ аудіенціи Секретарь Англійскаго посольства.

— Белгійскіе кавалеры почетнаго легіона, подали прошеніе палатамъ сейма, о выдачѣ слѣдующаго имъ пенсіона, задержаннаго до сего времени Голландскимъ синдикатомъ. (О.Г.Ц.П.)

Турція.

Константинополь, 23-го Октября.

На сихъ дняхъ прибылъ сюда нарочный изъ штаба войскъ, расположенныхъ въ Таврѣ и привезъ столь важныя извѣстія, что Министры немедленно собрались на совѣщаніе. Говорятъ, что правительство получило вновь свѣдѣнія о тайныхъ замыслахъ Вице-Короля и его сына, на счетъ покушенія возмутить племена Курдовъ. Говорятъ, что агенты Мехмеда-Али доставили имъ оружіе и военные снаряды.

— Изъ Персіи получено извѣстіе, будто бы Шахъ покорилъ Гератъ. Другіе утверждаютъ, что Англійскія войска сдѣлали десантъ на Персидскіе берега и тѣмъ оживили мужество осажденныхъ. (О.Г.Ц.П.)

Смѣсь.

Желѣзная дорога изъ проволоки.

Г-въ Тубули, морской офицеръ, служащій въ Брестѣ, избралъ недавно желѣзную дорогу изъ проволоки. На желѣзномъ канатѣ, составленномъ изъ четырехъ проволокъ и утвержденномъ отвѣсно на двухъ концахъ дороги, ходитъ повозка съ тяжестью въ 75 килограмовъ, пробѣгая шесть лье въ часъ; съ увеличеніемъ тяжести, увеличивается и скорость ѣзды. Морской Префектъ, Генералъ Жаненъ и Директоръ Брестскаго Порта, были свидѣтелями этихъ любопытныхъ опытовъ. Пробная дорога имѣетъ протяженія 340 метровъ. Теперь предполагаютъ устроить по этой системѣ дорогу между новымъ госпиталемъ и сосновымъ лѣсомъ, который служить мѣстомъ прогулки для выздоравливающихъ больныхъ.

Новоизобрѣтенныя канаты.

Братья Ландауэры, въ Стутгардѣ, получили привилегію на новый родъ канатовъ, въ которыхъ нитки не свиваются вмѣстѣ, а остаются отдѣльными, идя параллельно одна къ другой. Такой канатъ въ 1 $\frac{1}{2}$ дюйма поддерживаетъ тяжесть въ 1,300 фунтовъ, не лопаясь; когда прибавокъ тяжести заставитъ его лопнуть, онъ такъ равно разрывается, какъ будто перерѣзанъ ножницами; это доказываетъ, что на каждую нитку дѣйствуетъ одинакая сила. Канатъ въ 504 нитки, имѣющій 3 $\frac{1}{8}$ дюйма въ окружности и 111 футовъ въ длину, вѣситъ только 19 фунтовъ, между тѣмъ какъ обыкновенный, такой же толщины и длины, вѣситъ 51 фунтъ съ половиною.

Платиновые струны для фортепiano.

Музыкантъ Фишеръ предлагаетъ употреблять для фортепiano платиновые струны, вмѣстѣ стальныхъ или мѣдныхъ. По его словамъ, онъ болѣе упруги и гибки, и звуки, ими производимые, гораздо пріятнѣе. На нихъ не дѣйствуютъ ни воздухъ ни сырость, и какъ платина удобно соединяется съ желѣзомъ, то легко можно сдѣлать составъ изъ этихъ двухъ металловъ, и струны изъ такового состава доставятъ играющимъ всѣ возможные преимущества. (О.Г.Ц.П.)

чазъ сія споры, уникających wszelkich zapytań, które pomienionej sprawie zaszkodzićby mogły.

— Na posiedzeniu izby deputowanych, złożył Minister skarbu budżet przychodów i wydatków na rok 1839. Z tego okazało się, że podatki uchwalone przez stany nie tylko pokrywają rozchód, ale nawet dozwolą spłacić dług z lat poprzednich pochodzący, w ilości 3,000,000 fr. Stan kwitujący skarbu przypisywał dwóm powodom: wzmagającemu się coraz silniej handlowi i przytłumieniu defraudacyi. Cały budżet na rok 1839, wynosi ogółem 99,502,982 fr., zatem mniej o 85,848 fr. jak w roku zeszłym.

— Szpada, którą izby uchwały dla Marszałka Gérard, jako dowód wdzięczności za zdobycie cytadelli Antwerpskiej, jest już wykończona, i oddaną została Ministrowi spraw zagranicznych dla odesłania jej do Paryża. Na złotej rękojeści, suto dyamentami wysadzonej, przedstawione są w allegoryach zwycięstwa marszałka, a mianowicie wzięcie pomienionej cytadelli.

16 Dnia.

Król przyjmował dziś deputacyą senatu, która mu złożyła adres odpowiedni na mowę tronową, następnie udzielił posłuchanie sekretarzowi angielskiego poselstwa w Londynie Sir George Hamilton.

— Belgijscy kawalerowie Legii honorowej, podali prośbę do izb sejmujących, o wypłacenie należącei się im pensyi, którą syndykat hollenderski dotychczas im zatrzymał. (G.R.K.P.)

Турція.

Stambuł, 23-го Паждзьерика.

W tych dniach przybył tu goniec z głównej kwatery wojska stojącego w Taurus, i przywiózł tak ważne wiadomości, że natychmiast zebraли się Ministrowie na naradę. Mówią, że nasz rząd otrzymał nowy dowód tajemnych zabiegów Vice-Króla i jego syna, w celu nakłonienia do rokосу pokolenia Kurdów. Wyśłannicy Mehmed Alego mieli im nawet dostarczać broń i zapasów wojennych.

— Nadeszły z Persyi wiadomości, że Szach miał zdobyć Herat; tymczasem inni utrzymują, że wojska angielskie, wylądowawszy na wybrzeża perskie, dodały obłążonym nowej odwagi. (G.R.K.P.)

Rozmaitości.

Droga żelazna z drótu.

P. Tubuli, oficer marynarki w Brest, wynalazł niedawno drogę żelazną z drótu. Po linie skróconej z czterech drótów i umocowanej pionowo przy obu końcach drogi, posuwa się wóz z ciężarem 75 kilogramów, przebiegając po sześć mil na godzinę; z powiększeniem ciężaru, powiększa się i chyżość biegu. Prefekt marynarki, Jenerał Janin i dyrektor portu w Brest, byli naoczными świadkami tego ciekawego doświadczenia. Urządzona na próbę droga ma 340 metrow długości. Obecnie zamierzają urządzić tym sposobem drogę, między nowym szpitalem i lasem sosnowym, przeznaczonym na miejsce przechadzki dla konwalescentów.

Liny nowego wynalazku.

Bracia Landauer w Stuttgardzie, otrzymali przywilej na nowy rodzaj lin, w których nitki nie skręcają się, lecz pozostają osobno, w kierunku równoległym. Lina taka grubości 1 $\frac{1}{2}$ cala mająca, utrzymuje ciężar 1,300 funtow, nie pękając; jeśli dodany ciężar zmusi ją do pęknięcia, zerwanie to, tak jest równe, jak gdyby przecięto linę nożycami; co dowodzi, że na każdą nitkę działa siła równa. Lina z 504 nitek złożona, mająca 3 $\frac{1}{8}$ cala grubości, a 111 stóp długości, waży tylko 19 funtow, gdy tymczasem lina zwyczajna, tejże grubości i długości, waży 51 funt.

Strómy platynowe do fortepianow.

Muzyk Fischer radzi używać do fortepianow strómy platynowych, zamiast stalowych, lub mosiężnych. Są one bowiem, jak twierdzi, sprężystsze i giętsze, a dźwięk wydają daleko przyjemniejszy. Ani powietrze, ani wilgoć, nie ma na nie wpływu; że zaś platyna łatwo się łączy z żelazem, przeto można snadno robić aliaz z tych dwóch metalow, a struny z tego aliazu będą miały wszelkie, ile możności, dla grających zalety. (G.R.K.P.)